

ת"פ 40993/08/19 - מדינת ישראל נגד דוד אברהם

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 40993-08-19 מדינת ישראל נ' אברהם(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד אברהם (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שירלי ברזילי ועו"ד יעל גבעוני

הנאשם הובא על ידי השב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד אלי מסטרמן

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 11.11.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, ובעבירה של שימוש בכוח למנוע מעצר, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], תשכ"ט - 1969.

לפי כתב האישום, ביום 14.8.19 שהה הנאשם ביבנה כשהוא מחזיק במכנסיו מתחת לחולצה סכין באורך של כ-24 סנטימטר ולהב באורך של כ-12 סנטימטר לשם הגנה עצמית. הנאשם ניגש לרכבה של המתלוננת ודקר באמצעות הסכין את ארבעת הגלגלים ברכב וגרם לתקרים בגלגלי הרכב. בהמשך, הנאשם הגיע "למכולת מהרט" כשהוא רכוב על אופניים חשמליים וביקש מעובדת המכולת לצפות בקלטת האבטחה במקום בטענה כי נגנבו לו האופניים. בתגובה, אביבה מסרה לנאשם כי היא אינה מבינה במצלמות האבטחה. עת הבחין הנאשם בניידת משטרה המגיעה למקום, השליך את הסכין מתחת לניידת. לאחר שהודע לו על מעצרו, התנגד הנאשם להיכנס לניידת תוך הנפת ידיו וסירוב לאיזוק. בהמשך, הוביל שוטר את הנאשם לניידת אחרת בעת שהוא מתנגד ומשתולל עד שנאלץ להשתמש בשוקר חשמלי.

טענות הצדדים לעונש

2. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על הציבור ושלמות גופו לצד הגנה על ביטחונם של שוטרים המבצעים תפקידם כדין.
3. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות בקביעת מתחם העונש ההולם: הנאשם לא החזיק בסכין אקראית אלא עשה שימוש בסכין לצורך פגיעה וגרימת נזק. בנוסף, הנאשם השליך את הסכין מתחת לניידת והתנגד למעצר עד שאילץ את השוטרים לעשות שימוש בשוקר חשמלי.
4. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום נע בין מאסר לתקופה של 4 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים בפועל.
5. עוד הוסיפה, כי לפי הפסיקה יש צורך לשדר מסר ברור ומרתיע לפיו נטילת סכין לצורך ביצוע עבירה יש בה סיכון לא רק כלפי הקורבן אלא גם כלפי העבריין.
6. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות ושני מאסרים תלויים ועומדים וברי הפעלה, אחד לתקופה של 9 חודשים והשני לתקופה של 3 חודשים; הנאשם ביצע את העבירות חצי שנה לאחר שחרורו ממאסר; לא הוגש תסקיר בעניינו ואין הליך טיפולי.
7. לטענת באת כוח התביעה העבירה של חבלה במזיד ברכב מפעילה את התנאי לתקופה של 9 חודשים בגין עבירת אלימות מסוג פשע.
8. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל עונש בחלקו העליון של המתחם, להפעיל את המאסרים על תנאי במצטבר, כך שיוטל על הנאשם מאסר שלא יפחת מ-20 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.
9. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי וכי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם נשא סכין לצרכי הגנה עצמית לאחר שהותקף בעבר מספר פעמים בצורה קשה עד כדי אשפוז בבית חולים בגין פגיעות בסכין. גם בשירות בתי הסוהר מודעים לכך שיש גורמים עבריינים שמעוניינים להזיק לו. הנאשם השתולל בעת המעצר מבלי לפגוע בשוטרים.
10. עוד טען, כי המתחם לו עותרת התביעה אינו עומד ברף שבית משפט העמיד ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם.
11. עוד הוסיף וטען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם לא ניהל הוכחות, לקח אחריות והודה במיוחס לו, חסך בזמן שיפוטי והעדת עדים; המתלוננת לא הגישה כלל תלונה; הנאשם גרם נזק לצמיגים בלבד ומכאן, שמודבר בנזק לרכוש ולא לגוף. גם בהתנגדות למעצר לא גרם כל נזק.
12. לטענת בא כוח הנאשם, אין מחלוקת בנוגע לתחולת המאסר על תנאי בגין החזקת סכין, אולם אין להחיל את התנאי של עבירות אלימות מסוג פשע. לטענתו, מרכז הכובד בתנאי של עבירות אלימות מסוג פשע הוא בשמירה על גופו של אדם. תנאי זה אינו צריך לחול, לעמדתו, על עבירות כלפי רכוש מהסוג הנדון כאן. לעניין זה ציין, כי לפי הפסיקה ניתן להחיל תנאי הכולל יסוד של אלימות גם על עבירות רכוש, אולם התנאי בעניינו שונה והוא כולל עבירות אלימות גרידא.
13. מכאן, עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר כמניין ימי מעצרו כולל הפעלה של מאסר על

תנאי לתקופה של 3 חודשים ופיצויים למתלוננת. לחלופין עתר להוסיף מאסר לתקופה של חודש או חודשיים.

14. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי הוא מבקש סליחה על מה שעשה וכי הוא ישלם על הנזק שנגרם לגלגלים.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

15. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

16. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו ורכושו של הפרט והגנה על שלום הציבור. כן נפגעו הערכים החברתיים של ההגנה על שלומם הגופני והנפשי של שוטרים המבצעים תפקידם כדין. מידת הפגיעה היא בינונית. הנאשם נשא על גופו סכין באורך כ- 24 סנטימטר ולהב באורך של כ- 12 סנטימטר לשם הגנה עצמית לאחר שהותקף מספר פעמים. בחלקו הראשון של האירוע ניגש הנאשם לרכבה של המתלוננת ודקר את גלגלי רכבה. בחלקו השני של האירוע, הגיע הנאשם למכולת וביקש לצפות בקלטת האבטחה בטענה שנגנבו לו אופניים. בעת שניידת משטרה הגיעה למקום, הנאשם השליך את הסכין מתחת לניידת. כשהודע לנאשם שהוא עצור, התנגד הנאשם למעצר עד שהשוטרים נאלצו לעשות שימוש בשוקר חשמלי.

17. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של חבלה במזיד ברכב והחזקת סכין שלא למטרה כשרה כוללת מנעד מגוון הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים (ראו למשל: רע"פ 4522/13 **נעיסני נ' מדינת ישראל** (16.7.13); תפ"ח (נצ') 51985-05-14 **מדינת ישראל נ' יוסף** (29.12.14); ת"פ (י-ם) 39251-05-14 **מדינת ישראל נ' שטיגליץ** (10.1.16); ת"פ (י-ם) 32191-04-12 **מדינת ישראל נ' אלפרון** (15.7.13)). לפסיקה נוספת שעניינה חבלה במזיד ברכב, ראו, למשל: רע"פ 1931/15 **מויססקו נ' מדינת ישראל** (26.3.15); עפ"ג (מרכז) 21044-02-18 **מדינת ישראל נ' רודבסקי** (17.7.18); עפ"ג (ת"א) 49671-07-13 **אל עביד נ' מדינת ישראל** (28.10.13)).

18. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ושימוש בכוח או איומים למנוע מעצר ברף בינוני כוללת מנעד הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים (ראו למשל: ת"פ (אי') 28354-12-16 **מדינת ישראל נ' נטחין** (10.5.18); ת"פ (ק"ג) 23998-03-14 **מדינת ישראל נ' בנעים** (6.4.17); ת"פ (רמ') 51675-01-16 **משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' מדינת ישראל** (4.4.17) בפסקה 15; ת"פ (ק"ג) 13028-11-12 **מדינת ישראל נ' א.מ.ש** (10.2.15); ת"פ (ראשל"צ) 30263-05-13 **מדינת ישראל נ' כהן** (10.4.14)).

19. מטבע הדברים, בשקלול של מכלול העבירות, הן בחלקו הראשון של האירוע, הכולל חבלה במזיד ברכב והחזקת סכין, והן בחלקו השני של האירוע, הכולל הפרעה לשוטר ושימוש בכוח למנוע מעצר, יש לקבוע מתחם מחמיר יותר. עם זאת, בסופו של דבר, הנאשם גרם לנזקים לרכוש בלבד.

20. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

21. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו וחסכון בשמיעת עדויות. כן עומדות לזכותו נסיבות חייו הלא פשוטות;

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד הכולל עבירות של אלימות, רכוש, סמים, הפרת חובה חוקית, תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ועוד. הרשעותיו של הנאשם נפרסות על פני תקופה לא מבוטלת, בין השנים 2002 - 2018. על הנאשם אף הוטלו תקופות מאסר בפועל (עת/1); הנאשם ביצע את העבירות עת תלויים ועומדים נגדו מאסרים על תנאי זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר; הנאשם לא נרתם להליך שיקומי כלשהו.

22. בתוך המתחם עומדות, אפוא, מחד גיסא, הודאתו של הנאשם במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו. מאידך גיסא, עומד עברו הפלילי המכביד, גם בעבירות דומות, מאסרים על תנאי והיעדר הליך טיפולי.

23. מכאן, שבאיזון בין הנסיבות, יש להטיל על הנאשם עונש המצוי מעט מעל מחצית מתחם העונש ההולם, והוא כולל מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

הפעלת המאסרים על תנאי

24. כאמור, לחובתו של הנאשם תלויים ועומדים שני מאסרים על תנאי ברי הפעלה. האחד בת"פ 25313-08-17 לתקופה של 3 חודשים בגין כל עבירה מהסוג בה הורשע, משמע, עבירות של הפרת הוראה חוקית, תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו, איומים, תקיפת עובד ציבור והחזקת סכין (עת/2). השני, בת"פ 7694-12-17 לתקופה של 9 חודשים בגין עבירות בהן הורשע, משמע, סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הפרת הוראה חוקית או כל עבירת אלימות מסוג פשע (עת/3).

25. אין חולק, כי יש להפעיל את המאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, משום שעבירה של החזקת סכין מפעילה תנאי זה. השאלה היא אם עבירה של חבלה ברכב במזיד מפעילה את התנאי לתקופה של 9 חודשים על כל עבירת אלימות מסוג פשע?

26. כידוע, המבחן להפעלת עונש מאסר על תנאי התלוי ועומד אינו טכני - פורמאלי אלא ענייני - מהותי. המאסר על תנאי נועד למנוע מועדות של עברייני מסוים בסוג מסוים של עבירות. מכאן, שעבירות בעלות גרעין זהה של רכיב התנהגותי יבואו בגדר התנאי (ע"פ 6420/10 **סלסנר נ' מדינת ישראל** (23.8.11); ע"פ 308/06 **מדינת ישראל נ' סבן** (15.5.06)).

27. הכלל הוא כי מאסר על תנאי מופעל שעה שהנאשם עובר בתקופת התנאי עבירה שנקבעה בגזר הדין. הפסיקה הרחיבה וקבעה, כי תנאי מופר גם אם הנאשם לא הועמד כלל לדין בעבירה הזוהי לעבירת התנאי, ובלבד שהעבירה בה הורשע הלכה למעשה כוללת בחובה, מבחינת היסודות שבהתנהגותו של הנאשם את היסודות הקבועים בעבירות התנאי (ע"פ 49/80 **מסילתי נ' מדינת ישראל** (16.6.80); ע"פ 7778/10 **שדאב נ' מדינת ישראל** (29.5.11)). עוד נקבע, כי עבירה נוספת תיקבע לפי הערך החברתי שהעבירה באה להגן עליו ולא לפי מיקומה "הגיאוגרפי" בחוק הפלילי (ע"פ 412/84 **דוויק נ' מדינת ישראל**, פ"ד לט (2) 49, 51 (1985)). מכאן, שעבירות בעלות גרעין זהה של רכיב התנהגותי ייחשבו כבאות בגדר התנאי (ע"פ 6420/10 **סלסנר נ' מדינת ישראל** (23.8.11)).

28. ברע"פ 6352/12 סעדה נ' מדינת ישראל (23.9.12) קבע כבוד השופט אליקים רובינשטיין, כי לפי הפסיקה בבחינת החלת התנאי יש לבחון הן את היסוד ההתנהגותי שמבקשים למנוע והן את הערך המוגן שעליו בא התנאי להגן. מכאן קבע, כי היה על הנאשם לדעת, כי אם יעבור עבירה כלשהי המכילה את רכיבי התנאי, משמע שהעבירה היא מסוג פשע ויש בה יסוד של אלימות - יופעל המאסר על תנאי. עוד ציין את הדברים הבאים, היפים גם לענייננו:

"... אין מחלוקת של ממש בדבר האפשרות, כי גם אלימות נגד רכוש אלימות היא אלימות היא אלימות היא אלימות ... במילון מוגדרת אלימות כ"תוקפנות שימוש בכוח הזרוע או בנשק ... מכאן שאין הכרח בקרבן בשר ודם לצורך התרחשותה ... בפעולת שבירת חלון רכב מתקיימים כל היסודות הנדרשים לפעולה אלימות, החל מתוקפנות ושימוש בכוח הזרוע כלפי מושא כלשהו - רכב, וכלה בכפיה על עצמיותו של הקרבן באמצעות פגיעה בקניינו" (שם, בסעיף יב; ראו גם: רע"פ 4606/16 מסרי נ' מדינת ישראל (18.4.18)).

29. נבחן, אפוא, אם בעבירה של חבלה ברכב במזיד בנסיבות העניין שלפניי היה יסוד של אלימות. לפי כתב האישום בעת שהנאשם החזיק בידו סכין לצרכי הגנה עצמית, ניגש לרכב המתלוננת ודקר את 4 גלגלי הרכב וגרם לתקרים. מעשהו של הנאשם כוון אמנם כלפי רכוש, אולם היה בו שימוש בסכין בדרך תוקפנית כדי לפגוע בקניינו של אחר. מכאן, שהיה בעבירה של חבלה במזיד ברכב יסוד של אלימות שהתנאי ביקש למנוע והיה בה גם כדי לפגוע בהגנה על גופו ורכושו של אחר, בין היתר באמצעות שימוש באלימות.

30. כאן המקום להעיר, כי האבחנה שניסה בא כוח הנאשם לבצע בין עבירת אלימות ובין יסוד של אלימות אינה נהירה והיא גם אינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה שפורטה. עבירת אלימות היא עבירה שיש בה יסוד של אלימות ועבירה שיש בה יסוד של אלימות היא עבירת אלימות, ובמילותיו של כבוד השופט רובינשטיין "אלימות היא אלימות היא אלימות".

31. הנה כי כן, יש להפעיל גם את התנאי לתקופה של 9 חודשים, וזאת לצד הפעלת התנאי לתקופה של 3 חודשים שכלל אינה במחלוקת. לאור הודאתו של הנאשם והפעלתם של שני מאסרים על תנאי, המאסרים על תנאי יופעלו בחופף זה לזה, חלקם בחופף, חלקם במצטבר למאסר המוטל בתיק זה.

סוף דבר

32. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 14.8.19 עד היום;
- ב. יופעלו המאסרים על תנאי מת"פ 25313-08-17 לתקופה של 3 חודשים ומת"פ 7694-12-17 (עת/2 - עת/3) לתקופה של 9 חודשים, בחופף זה לזה, חלקם בחופף וחלקם במצטבר למאסר בתיק זה, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 13 חודשים, בניכוי ימי מעצרו כאמור לעיל;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירה מהסוג בה הורשע;
- ד. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הנאשם ישלם את הקנס ב-2 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.6.20 והשני, לא יאוחר מיום 1.7.20;
- ה. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה מספר 14, פיצויים בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-4

תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.2.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' טבת תש"פ, 06 ינואר 2020, במעמד הצדדים.